Edmond Regout in de 'Far West' (2)

Het maken van verre reizen is tegenwoordig niet zo bijzonder meer, maar een eeuw geleden was dat een hele onderneming. Wereldreizigers waren er rond 1900 maar weinig. Een van de uitzonderingen was Edmond Regout (1870-1926), een kleinzoon van de Maastrichtse ondernemer Petrus Regout. In het familiearchief Regout bevinden zich 49 brieven die Edmond uit verre oorden naar huis stuurde en een aantal albums met de foto's die hij er maakte. In deze vijfdelige serie archiefsprokkels volgen wij hem op zijn reis naar Amerika in 1895. Hij verbleef hier een paar maanden lang op de ranch van zijn vriend Leopold Beck in Glendive (Montana).

De paarden van Leopold Beck op de oever van de Yellowstone River, tegenover Glendive. Edmond is waarschijnlijk de ruiter uiterst rechts op de achtergrond.

De round-up

Op de ranch hielden de cowboys zich niet met kudden koeien bezig, maar met het fokken van paarden. In de zomer graasden die onder begeleiding buiten. In de winter werden ze niet naar de stal gebracht, maar juist losgelaten:

'Een ranch in de 'Far West' is erg eenvoudig van opzet. Deze bestaat uit een woning van boomstammen, die als slaapplaats dient voor de 'rancher' en zijn 'cowboys', en een primitieve stal en schuur. Daarnaast liggen een stevige kraal met een omheining van palen en een grote weide omgeven door prikkeldraad. De paarden grazen gedurende de zomer in de nabijheid van de ranch onder de hoede van een of meer mannen te paard. 's Avonds gaan ze via de kraal weer terug in de wei, waar zij de nacht doorbrengen. In de winter vertrekken de paarden in kleine troepen en zwerven tot soms twintig mijl of meer van de ranch. Zij krabben het gras onder de sneeuw uit en schuilen in de ravijnen tegen de intense kou en de sneeuwstormen. Gedurende dit zware seizoen zijn de paarden bedekt met lang en dik haar. Als de slechte tijd voorbij is, zien ze er deerniswekkend uit met hun vermagerde lijf en losse plukken haar.'

In de lente was de zogenaamde 'round-up'. Dan werden de over de prairie verspreide paarden weer bijeengedreven. Uit de brandmerken viel op te maken welke de eigen dieren waren en welke van andere ranches afkomstig waren. Helpen bij het vangen van de paarden in de lente, dat is dus wat Edmond op de ranch van zijn vriend ging doen.

Op 4 mei schreef hij aan zijn moeder:

'We zijn begonnen met de 'round-up'. Dat is het vangen van de merries, de eenjarige dieren en de ruinen, die de winter in vrijheid hebben doorgebracht. De eerste dag had ik een kudde van 25 ontdekt in een dal bij een 'creek'. Aangezien zij erg wild waren en moeilijk bij elkaar te houden, was ik er meteen in volle vaart achteraan gegaloppeerd, zo hard schreeuwend als ik kon. Ik had ze dwars door de bergen geleid, zonder dat één enkel dier ontbrak, helemaal tot bij de ranch waar de kraal een soort val vormt. Maar daar zijn ze er vandoor gegaan en ben ik hen kwijtgeraakt. Aan tafel hebben ze flink om mij gelachen. Sindsdien heb ik vorderingen gemaakt.'

'Gisterenavond hadden wij al 225 paarden bijeengebracht, maar niet allemaal van Beck. Vanmorgen heeft een eigenaar er 54 meegenomen, die wij hadden gevangen en voor hem ter beschikking gehouden. Al die paarden zijn erg ruw. Zo zijn we daarjuist hier aangekomen, Beck en ik in een 'sulky' op twee wielen met twee paarden in tweeëneenhalf uur. Alleen al hebben wij er een heel uur over gedaan om de rivier over te steken. Zo meteen keren wij terug.'

Tien dagen later. In die korte tijd had Edmond al heel wat ervaring opgedaan:

'Ik werk keihard. De kudde paarden terugbrengen, de veulens dresseren, jagen op paarden, dat is mijn belangrijkste bezigheid. Ik ben er heel goed tegen bestand en honderd kilometer per dag in het zadel doen me niets, want daarna breng ik de avond nog door met lassowerpen en andere oefeningen. De 'foreman' heeft van mij gezegd dat ik gehard ben. Dat doet altijd plezier.'

Twee maanden later - het is inmiddels juni – was hij al zo bedreven in het vak van 'horsehunter' dat hij een baantje aangeboden kreeg, maar hij sloeg het aanbod af.

'Na twee maanden leertijd, waarin ik mijn best heb gedaan, heb ik enkele kneepjes van het vak geleerd. Een 'foreman' van een 'round-up' van vee heeft mij per maand veertig dollar geboden, levensonderhoud en overnachting in een tent plus acht zadelpaarden tot mijn persoonlijke beschikking. Aangezien ik goed zit bij Beck en ik daar absoluut kan doen wat ik wil, heb ik er de voorkeur aan gegeven mijn vrijheid te behouden!'

'Gisterenavond was vanuit de stad een tandarts met zijn zoon gekomen. Deze man is deels een charlatan, bezitter van paarden en oplichter. De zoon volgt de carrière van zijn vader. Ik heb mijn bed aan deze personages afgestaan en heb al mijn spullen achter slot en grendel gezet om hun te laten zien dat ik hen in de gaten houd. Zij hadden hier twee paarden die zij wilden meenemen, maar ze tevoren een beetje temmen. De paarden sleepten drie sterke mannen aan de lasso mee en wierpen zich op de omheining van de kraal. Toen ze tenslotte bijna gestikt neervielen, hebben ze hen een borstriem omgedaan. Wanneer een paard zich na enige tijd een borstriem laat omdoen, zegt men van hem dat hij 'holterbroken' is.'

Wordt vervolgd

Eric Scheepers en Rolf Hackeng
Bron: Familiearchief Regout.

Nu in de boekhandel

Een selectie uit de sprokkels, die sinds 1992 in de Maaspost zijn verschenen:

Groot Verhalenboek van Maastricht
Sprokkels uit het archief

WalburgPers/Regionaal Historisch Centrum Limburg. 50 sprokkels in 228 pagina's, rijk geïllustreerd. prijs: 19,50 euro.

ARCHIEF

historisch centrum limburg

Archiefsprokkels

De vaste rubriek 'Archiefsprokkels' wordt verzorgd door medewerkers van het Historisch Centrum Limburg. Elke twee weken een hele pagina met een nieuw verhaal, opgediept uit de archieven van Maastricht.

Eerder verschenen sprokkels kunt u nog eens nalezen op www.rhcl.nl.

Historisch Centrum Limburg, Sint Pieterstraat 7, 6211 JM Maastricht, tel. 043 - 328 55 00, info@rhcl.nl